

15. Volharden en vertrouwen

Introductie

We hebben in deze serie een heel stel geestelijke wapens behandeld. En zoals in het begin van de serie al gezegd: het is belangrijk dat we God vragen welk wapen we op welke tijd nodig hebben. Toch lijkt er soms geen antwoord te komen en lijkt geen van deze wapens iets uit te werken. De strijd blijft dan onverminderd hevig aanwezig. Uiteraard kan het zijn dat we nog een wapen over het hoofd hebben gezien, maar het kan in zo'n geval ook aankomen op volharding in de strijd. Soms moet de strijd een tijdje voortduren om redenen, die bij ons niet bekend zijn. Dan komt het op volharding aan en het vertrouwen dat God op Zijn tijd de overwinning gaat geven.

Waarom blijft de strijd woeden?

Als de strijd maar blijft woeden, dan kunnen we soms in vertwijfeling raken. Allerlei vragen kunnen zich dan aan ons opdringen, waaronder natuurlijk de vraag: 'waarom blijft de strijd maar voortgaan, terwijl we al zoveel hebben geprobeerd? Komt er dan nooit een einde aan...?' Op deze vraag is het antwoord lang niet altijd eenvoudig te geven. Als je met dergelijke vragen worstelt, neem dan een kijkje in het document 'Onverhoorde gebeden' in de serie over het gebed. Er kunnen allerlei redenen zijn bij God, die wij niet weten of kunnen weten, waarom de strijd nog voort blijft woeden. God overziet alle dingen en wij niet...

Hoewel we vaak de exacte redenen niet weten voor de voortdurende strijd, wil ik hier één mogelijk antwoord naar voren halen. God laat vaak strijd in ons leven toe om ons sterker, zuiverder en volwassener in het geloof te maken. In de strijd groeien we geestelijk op tot volwassenheid. Ook leren we vechten tegen de boze en het kwaad. Verder zuivert de strijd ons leven. Het wijst ons op dingen, die nog niet goed zitten, zodat we die recht kunnen zetten. Ook zorgt het ervoor dat we meer gaan bidden en zoeken en andere en nieuwe vragen aan God gaan stellen. Zo kan God weer nieuwe dingen van Zichzelf laten zien. Verder traint het ons geloof, dat we op God blijven vertrouwen, terwijl we de verlossing nog niet zien. Kortom, door de stormen heen worden we sterk en hebben we de gelegenheid om dichterbij God toe te groeien.

Als we daadwerkelijk sterker willen worden en dichterbij God toe willen groeien, dan is er wel één voorwaarde. Dat is dat we geen aanstoot nemen aan God en zijn plannen, ook al vinden we deze helemaal niet fijn of prettig. Zodra we aanstoot gaan nemen aan God, dan zal de strijd ons juist steeds verder bij God vandaan drijven. Dit betekent niet dat we geen vertwijfeling, verdriet, boosheid of teleurstelling mogen ervaren. Deze zaken horen helemaal bij de strijd. Alleen wil God dat we deze open en eerlijk naar Hem uitspreken en er samen met Hem uit willen komen. Hij heeft liever dat we met Hem vechten om de zegen¹, dan dat we Hem de rug toekeren, omdat Hij ons toch niet zou zegenen. Als we aanstoot aan God nemen, dan sluiten we ons hart af voor God en gaan we Hem bittere verwijten maken. Ons hart wordt dan koud en afstandelijk en gesloten voor God en ook voor anderen.

Twee geestelijke wapens helpen ons in het bijzonder om door lange periodes van strijd heen te komen. Dit zijn de wapens van volharding en vertrouwen. Laten we inzoomen op deze wapens.

¹ Zo vocht Jakob met God en verkreeg de zegen, volgens Genesis 32:24-32.

Volharding als wapen in de geestelijke strijd

Als de Bijbel over geestelijke strijd of vervolging spreekt, dan worden we daarbij vaak opgeroepen om te volharden. Volharden is actief blijven volhouden: blijven voortbewegen op weg naar een doel. Ik wil hier eerst een paar teksten over volharding citeren:

*Lijd **verdrinkingen** als een goed soldaat van Jezus Christus ... Als wij **volharden**, zullen wij ook met Hem regeren ... (2 Timotheüs 2:3,12)*

*En laten wij met **volharding** de wedloop lopen die voor ons ligt, terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God ... U hebt nog niet tot bloedens toe weerstand geboden in uw **strijd** tegen de zonde. (Hebreeënen 12:1-2,4)*

*Acht het enkel vreugde, mijn broeders, wanneer u in allerlei **verzoeken** terechtkomt, want u weet dat de beproeving van uw geloof **volharding** teweegbrengt. Maar laat die **volharding** ook volledig mogen doorwerken, opdat u volmaakt bent en geheel oprecht, en in niets tekortschiet. (Jakobus 1:2-4)*

*Mijn broeders, neem tot een voorbeeld van het **lijden** en van het geduld de profeten, die in de Naam van de Heer gesproken hebben. Zie, wij prijzen hen gelukkig wie **volharden**... (Jakobus 5:10-11)*

*En daarom moet u zich er met alle inzet op toeleggen om aan uw geloof deugd toe te voegen, aan de deugd kennis, aan de kennis zelfbeheersing, aan de zelfbeheersing **volharding**, aan de **volharding** godsvrucht, aan de godsvrucht broederliefde en aan de broederliefde liefde voor iedereen. (2 Petrus 1:5-6)*

Het is duidelijk dat gelovigen in deze teksten worden opgeroepen tot volharding. En deze volharding oefenen wij in het bijzonder in periodes van moeite en geestelijke strijd. In deze periodes komt het erop aan of we volhouden en doorzetten in Gods kracht of dat we de handdoek in de ring gooien. Volharding betekent geen koppigheid, dat je maar in je eigen gekozen paden blijft doorgaan, terwijl je jouw hoofd elke keer stoot. Nee, volharding betekent hier juist dat je jezelf overgeeft aan de leiding van de Heer en dat je Hem in alles blijft zoeken, ook als het moeilijk is. Het komt op volharding in geloof aan, dat wil zeggen, dat we ons vertrouwen op God blijven stellen.

Jezus heeft ons laten zien dat iedere gelovige moeilijke tijden en tegenwerking zal tegenkomen op de weg met de Heer.² Hoe we daarop reageren, laat zien hoe we daadwerkelijk in elkaar steken. Is ons geloof bestand tegen de moeilijkheden? Leggen wij volharding aan de dag? Volharding is zelfs noodzakelijk om veilig thuis te komen bij de Heer. Dat kunnen we opmaken uit verschillende Bijbelgedeeltes. Zo vertelde Jezus eens de gelijkenis van de zaaier. Het Woord van God kon alleen vrucht dragen in de goede grond. Hierover zei Jezus het volgende:

*En waar het zaad in de goede aarde valt, dat zijn zij die het Woord horen, het in een oprecht en goed hart vasthouden, en in **volharding** vruchten voortbrengen. (Lukas 8:15)*

Het is belangrijk dat wij volharden in het vrucht dragen. Sommigen nemen het evangelie alleen voor een klein tijdje aan en dragen daar tijdelijk wat vruchten naar, maar haken af wanneer het echt moeilijk wordt. Zij zijn degenen bij wie op de rots gezaaid is. Het loopt niet goed met hen af.

² Lukas 9:23-25, Johannes 15:20.

In Mattheüs 24:13 zegt Jezus het heel expliciet:

*Maar wie **volharden** zal tot het einde, die zal **zalig** worden.*

Ook de brieven uit Openbaring 2-3 sluiten hier bij aan. Steeds sluiten deze brieven af met de woorden *En wie overwint (en mijn werken tot het einde toe in acht neemt) ...* We overwinnen pas als we tot het einde toe trouw blijven aan God. Dan zullen we veilig thuiskomen en gezegend worden door de hemelse Vader. Volharding is dus van groot belang voor iedere christen. Daarom is het belangrijk en goed dat we door tijden van strijd en training heengaan, zodat onze volharding getraind wordt. Deze tijden kiezen wij liever niet uit en toch zijn ze van groot belang en kunnen ze iets goeds uitwerken.

Vertrouwen als wapen in de geestelijke strijd

We hebben hierboven al gesteld dat het volharden een volharden in het geloof is. Het gaat erom dat we met geloof en vertrouwen onze weg blijven gaan. Als we ons vertrouwen op God stellen, dan zal Hij ons erdoorheen helpen en zegenen. Maar als we ons vertrouwen op God kwijtraken, dan glijden we bij Hem vandaan. Gelukkig laat God ons niet zo snel los en kan Hij ons weer op het goede pad brengen. Maar laten we wel opletten, want we hebben hier zelf ook een verantwoordelijkheid in. Laten we ons geloof koesteren als een zeer waardevolle schat. Ons vertrouwen op de Heer geeft ons houvast in stormachtige tijden.

In 1 Petrus 1:6-7 staat geschreven:

*Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd – als het nodig is – beproefd door allerlei **verzoeken**, opdat de beproeving van uw **geloof** – die van groter waarde is dan die van goud, dat vergaat en door het vuur beproefd wordt – mag blijken te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, bij de openbaring van Jezus Christus.*

Ons geloof moet beproefd worden door tijden van strijd en moeite. Net als het goud dat in het vuur gelouterd wordt, zo moet ons geloof soms door de hitte van strijd en verzoeking heen om gelouterd te worden. Dan branden alle slechte dingen eruit weg, zodat een puur en zuiver geloof overblijft. Als wij ons vertrouwen op God behouden door alle strijd heen, dan zullen we een steeds zuiverder en sterker vertrouwen op God overhouden. Dit zal ons de eeuwige overwinning en heerlijkheid brengen.

Als we midden in zo'n periode van geestelijke strijd zitten, dan kunnen we soms moedeloos worden of ons er juist heel hard tegen gaan verzetten. Beide reacties geven een tekort aan vertrouwen aan. Dat is niet erg, als we daarmee naar God toegaan en Hem vragen om meer geloof en vertrouwen. Dan wil Hij dat gaan geven aan je. Het is belangrijk om in deze tijden een hernieuwd vertrouwen op God te ontvangen, dat alles goed gaat komen, ook als we het nog niet zien. Dan kunnen we in de rust zijn, terwijl alles om ons heen stormt. Net als Jezus die sliep in de boot, terwijl de storm raasde en tierde. Dit is de houding van een overwinnaar. Hij weet dat de storm zal gaan liggen en is in de rust.

We kunnen periodes van strijd meemaken waarin we heel hard aan het strijden zijn. We roepen naar de Heer: 'Waarom luistert u nou niet...?' en proberen van alles uit om een geestelijke doorbraak te verkrijgen, maar soms komt die niet. Dit kan zo doorgaan tot het moment dat we het aan de Heer overgeven. Dat we zeggen tegen de Heer: 'Hoe het ook loopt vandaag of morgen, of er strijd is of niet, het is goed. U bent erbij en de overwinning zal toch wel komen!' Vanaf dat moment hervinden we onze rust en ons vertrouwen. De strijd kan dan zomaar gaan liggen. Maar dat is dan niet eens het punt meer. We hebben rust gevonden te midden van de storm. Dat is de belangrijkste overwinning. Dat bouwt onze vertrouwensband met de Heer op. We durven het aan Hem over te laten.

Geloof of vertrouwen kunnen we onszelf niet aanpraten of geven. Wat we wel kunnen doen is bidden om geloof en ons voeden met het Woord van God en met getuigenissen van anderen. Als we onszelf richten op Wie God is en wat Hij kan en wil doen, dan zal ons ongeloof gaan wegsmelten. Hoe meer we onder de indruk raken van God Zelf, hoe meer de strijd in ons denken naar de achtergrond zal verdwijnen. De uiterlijke omstandigheden hebben dan minder vat op ons. We worden minder heen en weer geslingerd door de stormen van het leven. Dit wil niet zeggen dat we apathisch worden. Dingen raken ons emotioneel zeker nog wel, maar we vinden een basisvertrouwen en een basis rust, waarop we terug kunnen vallen. We worden niet meer uit het lood geslagen, omdat we de meest geweldige en grote God aan ons zijde hebben. Dan kunnen we lachen naar de vijand, omdat de overwinning zeker is. Deze zal komen, hoe lang het ook moge duren...

Besluit

Ik hoop van harte dat je bemoedigd bent door deze serie over geestelijke strijd. Ik wens je toe dat je over de strijd heen zult kunnen kijken en dat je blikveld steeds meer gevuld zal worden door God Zelf en door wat Hij voor jou in petto heeft. Hij heeft grote zegeningen klaarliggen voor zijn kinderen, die Hem willen volgen, dwars door alles heen. Hij zal ons onderwijzen in de strijd en ons er doorheen helpen. Hij zal ons brengen op een plaats van rust en zegen. Wij zullen het goede weer zien!

Ik sluit af met een citaat uit Psalm 144:1-2 :

Een Psalm van David.

Geloofd zij de Heer, mijn Rots,

Die mijn handen leert om te strijden,

mijn vingers om oorlog te voeren;

mijn goedertierenheid en mijn burcht,

mijn veilige vesting en mijn, ja, mijn Bevrijder,

mijn schild, tot Wie ik de toevlucht heb genomen,

Die mijn volk aan mij onderwerpt.